

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem z dnia 3 lutego 2015 r. Przewodnicząca XI Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Sądu Rejonowego dla Łodzi - Śródmieścia w Łodzi ustaliła wysokość opłaty stosunkowej od pozwu na kwotę 2.655 złotych.

W uzasadnieniu tego zarządzenia wskazano, iż pozwem z dnia 5 stycznia 2015 r. powód wniósł o ustalenie istnienia stosunku pracy, zasądzenie wynagrodzenia za listopad 2014 r. w wysokości 3.100 zł oraz zasądzenie odszkodowania z tytułu zakazu konkurencji w wysokości 37.200 zł. Następnie powód sprecyzował wartość przedmiotu sporu w zakresie żądania ustalenia istnienia stosunku pracy na kwotę 12.800 zł. Zgodnie z brzmieniem art. 35 ust.1 zdanie 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 167, poz. 1398 ze zm.), w sprawach z zakresu prawa pracy, w których wartość przedmiotu sporu przewyższa kwotę 50.000 złotych, pobiera się od wszystkich podlegających opłacie pism procesowych opłatę stosunkową, którą oblicza się na podstawie art. 13 w zw. z art. 21 ww. ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych - wynosi ona 5% wartości przedmiotu sporu lub przedmiotu zaskarżenia, jednak nie mniej niż 30 złotych i nie więcej niż 100.000 złotych.

Wobec tego, iż wartość przedmiotu sporu w niniejszej sprawie łącznie wynosiła 53.100 zł, na podstawie powołanych przepisów opłata stosunkowa od pozwu ustalona została w kwocie 2655 zł.

W dniu 16 lutego 2015 r. powód złożył pismo procesowe dotyczące uzupełnienia i skorygowania pozwu z dnia 5 stycznia 2015 r. podnosząc, iż nie jest w stanie uiścić opłaty od pozwu w ustalonej wysokości, w związku z czym wnosi o skorygowanie żądania do łącznej kwoty 46.900 zł.

Zarządzenie Przewodniczącej XI Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Sądu Rejonowego dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi z dnia 3 lutego 2015 r. w całości zaskarżył powód.

W zażaleniu skarżący podniósł, iż kwota 3.100 zł z tytułu niewypłaconego wynagrodzenia za miesiąc listopad 2014 r. jest zawarta w kwocie 12.800 zł z tytułu ustalenia stosunku pracy, z związku z czym łączna kwota żądania wynosi 50.000 zł. Jednocześnie skarżący wskazał, iż pismem z dnia 16 lutego 2015 r. wniósł o skorygowanie wartości przedmiotu sporu, określając swoje żądanie na kwotę 46.900 zł.

Mając na uwadze powyższe powód wniósł o uchylenie zaskarżonego zarządzenia.

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył co następuje.

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Wskazać należy, że pozew, jako pierwsze pismo procesowe strony wszczynają proces. Pozew jest kwalifikowanym pismem procesowym, bowiem oprócz warunków przewidzianych dla pisma procesowego powinien spełniać wymagania przewidziane w art. 187 § 2 k.p.c. Wymóg dokładnego określenia żądania jest oczywisty, chodzi bowiem o wskazanie przedmiotu procesu, a w konsekwencji treści rozstrzygnięcia oczekiwanego przez powoda. We wszystkich sprawach majątkowych konieczne jest dokładne oznaczenie wartości przedmiotu sporu. Jeżeli przedmiotem roszczenia jest określona kwota pieniężna, to takie oznaczenie jest zbędne, gdyż ona właśnie stanowi wartość przedmiotu sporu.

Prawidłowe oznaczenie wartości przedmiotu sporu ma doniosłe znaczenie. Od tej wartości zależy wysokość opłaty stosunkowej od pozwu, zażaleń, a nadto wysokość przyznanych kosztów adwokackich lub radcy prawnego, czy też rzecznika patentowego. Wniesienie pozwu powoduje również inne skutki, a mianowicie podjęcie przez sąd czynności zmierzających do nadania sprawie biegu.

Zatem to na podstawie żądania zgłoszonego już w pozwie określa się wartość przedmiotu sporu, w ramach którego jest możliwa późniejsza modyfikacja przedmiotowa powództwa. Zmiana tego rodzaju odbywa się jednak w toku postępowania toczącego się w konsekwencji wniesienia pozwu. Aby mogło dojść do skutecznej zmiany powództwa pociągającej za sobą także zmianę przedmiotu sporu i jego wartości, która winna być uwzględniona przez sąd w dalszym toku procesu od chwili jej dokonania, koniecznym jest dopełnienie wszystkich formalności wymaganych na dzień złożenia pozwu – wystąpienia z pierwotnym żądaniem. Innymi słowy, aby zmiana powództwa wpływająca na wartość przedmiotu sporu oddziaływała na rodzaj i wysokość opłat należnych w sprawach z zakresu prawa pracy pozw musi być wniesiony w sposób skuteczny.

W rozpoznawanej sprawie, skarżący w pozwie wskazał, iż wnosi o: zasądzenie kwoty 3.100 zł tytułem niewypłaconego wynagrodzenia za miesiąc listopad, zasądzenie odszkodowania w kwocie 37.200 zł (3.100 x 12) z tytułu zakazu konkurencji oraz ustalenie istnienia stosunku pracy. Wartość przedmiotu sporu dla roszczenia o ustalenie istnienia stosunku pracy należało ustalić w oparciu o przepis art. 23¹ k.p.c. Jeżeli więc z powodem została zawarta umowa o pracę na czas określony, to musiał on wskazać wysokość wynagrodzenia jakie przysługiwało za okres sporny, lecz nie więcej niż za rok. Powód w piśmie z dnia 26 stycznia 2015 r. w odpowiedzi na wezwanie do uzupełnienia braków formalnych pozwu sprecyzował, iż jest to kwota 12.800 zł. Natomiast w związku z tym, iż powód dochodził pozwem kilku roszczeń, na podstawie art. 21 k.p.c. należało zliczyć ich wartość, która łącznie wyniosła 53.100 zł. W konsekwencji opłatę stosunkową od pozwu, należało obliczyć w wysokości 5% od wskazanej wartości.

Bezspornym jest bowiem, iż w sprawach, w których wartość przedmiotu sporu przewyższa 50.000 złotych, od wszelkich podlegających opłacie pism procesowych pobiera się opłatę stosunkową, tj. 5% wartości przedmiotu sporu, o czym stanowi wprost art. 35 w zw. z art. 13 powołanej ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych. Zatem prawidłowo zaskarżonym zarządzeniem ustalono, iż powód jest zobowiązany do uiszczenia opłaty sądowej z uwagi na odstępstwo zawarte w art. 35 ust. 1 zdanie drugie, które obliguje do uiszczenia opłaty od pozwu. Tym samym stwierdzenie, iż pozew z uwagi na wartość przedmiotu sporu wynoszącą 53.100 zł. podlegał opłacie stosunkowej, w kwocie 2655 zł (5% x 53.100 zł) było ze wszech miar prawidłowe.

Nie istotnym jest przy tym, iż powód w dniu 16 lutego 2015 r. zmodyfikował pozew obniżając kwotę dochodzonego roszczenia. Podnieść należy, iż bez znaczenia pozostaje fakt, iż powyższej zmiany dokonał po ustaleniu wartości przedmiotu sporu przez Sąd i oszacowaniu należnej w sprawie opłaty, ale jeszcze przed upływem terminu do wniesienia opłaty stosunkowej od pozwu wymaganej w związku z wartością pierwotnie zgłoszonego w pozwie roszczenia. Wskazana zmiana przedmiotowa powództwa wobec braku dopełnienia wszystkich rygorów związanych z prawidłowym wniesieniem pozwu nie jest bowiem skuteczna. Nie może oddziaływać na wartość przedmiotu sporu zanim pozew nie zostanie uznany za formalnie poprawnie wniesiony. W związku z tym uznać należy, iż nie może oddziaływać na wysokość opłaty od pozwu. Ta zaś w stanie faktycznym i prawnym istniejącym na dzień wniesienia pozwu (uwzględniającym zgłoszone przez powoda roszczenia i ich wartość) została prawidłowo określona zarządzeniem Przewodniczącej. Na marginesie należy również zaznaczyć, że powód jedynie „skorygował” swoje żądania, ale wskazana zmiana nie była związana z cofnięciem pozwu w kształcie pierwotnie zgłoszonym.

Powyższa argumentacja znajduje pośrednio odzwierciedlenie w sytuacji uregulowanej w przepisie § 4 ust 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz. 1348) który stanowi, że w razie zmiany w toku postępowania wartości stanowiącej podstawę obliczenia opłat, bierze się pod uwagę wartość zmienioną, poczynając od następnej instancji. Tak i w niniejszej sprawie kwestia przedmiotowej zmiany powództwa zostanie przez Sąd Rejonowy oceniona w aspekcie ewentualnego żądania zwrotu kosztów procesu na rzecz strony pozwanej.

Z powyższych względów Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 398 k.p.c. oddalił zażalenie, jako bezzasadne.

Przewodniczący: Sędziowie:

Z./odpis postanowienia z uzasadnieniem doręczyć powodowi.